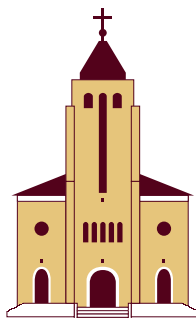

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2020/1. SZÁM • MÁRCIUS 8.

NAGYBÖJTI ÜZENET 2020

Krisztus békéje legyen a szemeretelepi Szent István Király Plébánia minden kedves testvérével!

A nagyböjt kiváló időszak arra, hogy a keresztények hivatására, az életszentségre emlékeztessen minket, vagyis arra, hogy Isten kegyelméből szent életet éljünk. Meghívás arra, hogy megújítsuk Istenhez és embertársainkhoz fűződő kapcsolatunkat azáltal, hogy elfordulunk a bűntől, hűségesek maradunk az Evangéliumhoz, valamint időt szánunk Istenre az imádságban, és megerősítjük valódi emberi kapcsolatainkat a felebaráti szeretet, a kiengesztelődés és a béke által. Kiváló időszak ez arra, hogy utat nyissunk az Úr számára, hogy új szívet teremtsen bennünk, olyan szívet, ami csak arra vágyik, ami

Isten szándéka az életünkkel. Nyissunk utat a bűnbánatnak, a megbocsátásnak, a megtérésnek, életünk átalakításának.

Ferenc papa mondja: *Az idei év nagyböjtjében azt szeretném üzeni minden kereszténynek, amit a Christus vivit kezdetű apostoli buzdításban a fiataloknak már megírtam: „Tekints a megfeszített Krisztus kitárt kezeire, hagyd magad mindig újra megváltani. És amikor közeledsz, hogy megvalld bűneidet, higgy szilárdan az irgalmasságban, ami megszabadít téged a bűntől. Szemléld Krisztus véré, amelyet nagy szeretetében kiontott és hagyd magad megtisztítani általa. Így mindig újjászülethetsz.” (CV 123)*

Ha készek vagyunk arra, hogy megünnepeljük a Krisztusban való megváltásunk ajándékát, akkor éljük, hirdessük és osszuk meg a szeretet és az irgalom örömhírét egymással, különösen azokkal a testvéreinkkel, akik nagyon rá-szorulnak Isten szeretetére és együttérzésére: a szegényekkel, a betegekkel, az idősekkel, az anyaméhben abortusznak kiszolgáltatott, ártatlan gyermekekkel, a szexuális zaklatásnak kitett áldozatokkal és hozzátartozóikkal, ahogyan ezt Ferenc pápa és egyházunk is megteszi ezekben a nehéz időkben. Az ima, az áldozatvállalás és az irgalmasság cselekedetei lehetővé teszik, hogy hitünket konkrét, mindennapi tevékenységekben valósítsuk meg.

Kezdjük úgy a nagybőjti lelki utazásunkat, mint egy hűséges család Krisztussal egységben maradván a szenvedés útján, halála és feltámadása által növekedve, fejlődve és egyre közelebbi és mélyebb kapcsolatot teremtve Istennel. Krisztusra irányított elmével és szívvel adjon nekünk Isten kegyelme alkalmas időt arra, hogy megújuljunk reményünkben, megerősödjünk hitünkben, hogy szívünk megtérjen, és így képesek legyünk átalakítani az életünket, közösségeinket és a világot.

Nagybőjti áldással mindannyiótoknak:

Fr. Anthony Mahimai Raj

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Rózsa József Ferencné (Szántó Éva)**

születési év: 1939

temetés ideje: 2019. december 18.

† **Sellyey Józsefné (Pálincás Rozália)**

születési év: 1928

temetés ideje: 2020. január 8.

† **Siska Katalin**

születési év: 1964

temetés ideje: 2020. január 15.

† **Gaál László**

születési év: 1944

temetés ideje: 2020. január 17.

† **Kaposi Lajosné (Molnár Olga)**

születési év: 1939

temetés ideje: 2020. január 24.

† **Bogár Jánosné (Farkas Mária)**

születési év: 1938

temetés ideje: 2020. január 28.

† **Rigó Lajos**

születési év: 1925

temetés ideje: 2020. február 5.

† **Warhanek Olga**

születési év: 1932

temetés ideje: 2020. február 5.

† **Imre Péter**

születési év: 1944

temetés ideje: 2020. február 25.

† **Albert László**

születési év: 1938

temetés ideje: 2020. március 6.

MÁRCIUS

Március hagyományos magyar neve *Böjtmás hava*. A hónap jeles alakja **Istenes Szent János** rendalapító.

1495-ben született Portugáliában egyszerű vallásos szülők gyermekeként. Amikor nyolc éves lett, szülei szállást adtak egy papnak, aki Madridba igyekezett. Ő olyan lelkesedéssel beszélt a spanyolok vallásos életéről, hogy a fiú a pap távozása után megszökött otthonról, Madridba akart menni. A fiú szökése után édesanyja belehalt a bánatba, édesapja pedig belépett a ferences rendbe. Ő sem látta fiát soha többé.

János hatvan mérföldet gyalogolt és teljesen kimerült. Egy spanyol városban, Oropesában a pásterok vezetője irgalomból a házába fogadta. A juhokat kellett őriznie, cserébe olyan neveltetésben részesült, amelyet szüleinél nem kaphatott volna meg. Derék fiatalemberré serdült, gazdája egyre nagyobb feladatokat bízott rá, végül az egész birtokot ő vezette. De amikor hozzá akarta adni a lányát feleségül, János elmenekült.

Katonának állt és a francia–spanyol háborúban szolgált. Ebben az időben teljesen elfeledkezett az imádságról, és egyre mélyebbre süllyedt. Egy megrázkódtatás hatására tért vissza a jó útra: leesett a lováról, eszméletét veszítette, s amikor magához tért ellenséges területen találta magát. A Szűz-

anyához fohászkodott, és épségben visszatért a spanyol táborba.

Ott azonban újabb baj történt: a rábízott zsákmányt ellopták. Őt gyanúsították a tett elkövetésével, és fel akarták akasztani.

Egy tiszt azzal a felhívással mentette meg, hogy mielőbb eltűnik a hadseregből. Visszatért Oropesába régi gazdájához, aki örömmel fogadta, de ismét házasságra akarta rávenni. Ő most is a szökést választotta. Elzarándokolt Compostelába, hogy választ kapjon a jövőjével kapcsolatban, de nem érkezett válasz. Visszatért szülőhelyére, ekkor tudta meg, hogy

szülei már nem élnek. Ezt követően Afrikába ment, hogy ott majd segítségére legyen a fogoly keresztényeknek. Később visszatért Gibraltárba. Egy napon Avilai János, a híres hitszónok érkezett a városba. Beszéde akkora hatást gyakorolt rá, hogy mindenét elajándékozta, és a mellét verve szaladgált az utcákon. Bolondokházába zárták. Amikor ezt Avilai János meghallotta, bement hozzá és kihozta onnan. Elmagyarázta neki, hogy különönbűnbánati gyakorlatok helyett segítsen inkább a rászorulókon. Negyvenkét éves volt ekkor. Kemény munkába fogott, fát vágott és az árából gyógyszert és élelmet vásárolt a vagyontalan betegeknek. Idővel házat bérelt, és ott önfeláldozóan ápolta a rászorulókat. Először esténként kéregetni ►

▶ járt, később, amikor látták az emberek a jó-
ságos, szentéletű embert, aki törődik a be-
tegekkel, már maguk hozták adományaikat.
Granada érseke is erőteljesen támogatta
tevékenységét. Tuy püspöke jóváhagyta az
Istenes János nevet, melyet az emberek ad-
tak neki. Egyre több fiatal férfi csatlakozott
hozzá, hogy a segítője legyen. A mű, melyet
elkezdett, Isten áldását élvezte. Hamarosan
újabb kórházat kellett építeni. A 13 éven át
végzett megfeszített munka felőrölte erejét.
Egy alkalommal egy fiatalembert próbált
kimenteni a vízből, ami nem sikerült neki.
Kimerülten ért a partra. A testi és lelki meg-
próbáltatás annyira legyengítette, hogy már

nem tudott fölépülni. A betegek szentségé-
nek felvétele után ötvenöt évesen meghalt.

Műve egyre jobban elterjedt, harminchat
évvel a szent halála után V. Sixtus pápa ká-
nonilag is megerősítette a közösséget Irgal-
mas Testvérek néven.

Istenes Jánost VIII. Orbán boldoggá,
majd 1690-ben VIII. Sándor szentté avatta.

*Istenünk, ki az irgalmasság lelkét Szent Já-
nosba árasztottad, kérünk, add, hogy a sze-
retet cselekedeteit gyakorolva kiérdemeljük,
hogy választottaid közé kerüljünk az orszá-
godban!*

*Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest
2009.*

N. K. E.

FÉNYKÉPES VISSZATEKINTŐ: KARÁCSONY 2019

MIT KELL TUDNI RÓLA?

52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

Megközelítőleg félétet kell már csak várnunk arra a rendezvényre, amely az Oltáriszentségben, a szentmisében, és a közösségben való hitünk megerősödését szolgálja.

Előszörban római katolikus hívőket, de valástól, meggyőződéstől, nemzetiségtől függetlenül mindenkit várunk – hangzott el az Erdő Péter esztergom-budapesti érsekkel készült 2019 év végi interjában. Különösen szép eseménynek ígérkezik, hogy a Szent István Bazilikában keleti katolikus püspökök fognak misét celebrálni. A **délelőtti**, regisztrációhoz között események egyébként **vallásos** tematikát fognak követni, de a **délutáni és esti**, városszerte rendezett **kulturális** események mindenki számára nyitottak. Előzetesen már komoly érdeklődés mutatkozott a Távol-Keletről, Koreából, Tajvanról. Még Alaszkából is érdeklődtek, de jönnek Erdélyből, Délvidékről, Felvidékről is.

1938 óta rengeteget változott a világ, a mostani világpolitikai helyzetet össze sem lehet hasonlítani az akkorival, és társadal-

mi kérdéseink is másról szólnak. Ám így is van olyan üzenet, ami kiállta az idők próbáját. Ezt az akkori kongresszus himnuszaként íródott *Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat* kezdetű ének fejezi ki a leginkább, különösen ez a sora: „*Forrassz egygyé békességben minden népet, nemzetet*”.

A himnusz azóta a katolikus egyház közkinccse lett, megható volt hallani, énekelni Ferenc pápa csíksomlyói miséjén is – mondta Erdő Péter.

Az idei kongresszusnak is ez lett a himnusz, ám új hangszerelésben, melyet ezen linken lehet meghallgatni (a baloldalon látható QR-kód is „odavisz”): <https://www.youtube.com/watch?v=RIUh8MIqqg>

A jól ismert szöveg pedig a következő: *Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat, / Millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat! / Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett, / Mert szerette a világot, kenyérszínbe rejtett. / Krisztus kenyér s bor színében Őr s Király a föld felett, /*

52. NEMZETKÖZI
EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS
BUDAPEST | 2020.
szeptember 13-20.

**Minden forrásom
belőled fakad!** Zsolt 87,7

► *Forrassz egygé békességben minden népet s nemzetet!*

Történelmileg alakult úgy, hogy sok ország, sok nemzet vesz körül bennünket, de az Eucharisztia összeköt mindannyiunkat. Ezért imádkozunk, énekelünk most is: legyen békesség a Kárpát-medencében, Európában és az egész világon. Célunk a népek egységének megteremtése úgy, hogy egymás értékeit

FELHÍVÁS! Nézzünk szét otthon, a padláson, nagyszüleinknél, idősebb rokonainknál, milyen emléktárgyakat – érmeket, kitűzőket, képeslapokat – lelhetünk fel, amelyek az 1938-as budapesti Eucharisztikus Kongresszusra készültek? Készítsünk róla képet, és küldjük el a **szemere.mustarmag@gmail.com** címre, rövid leírással! Örömmel jelentetnénk meg a következő lapszámainkban ilyen személyes emlékeket!

megőrizzük, tiszteletben tartjuk – ezek már *Fábry Kornél* atyának, a NEK főtitkáranak a szavai. – A békesség megteremtéséhez pedig a legfontosabb lépés az engesztelés, a találkozás.

D-P. Cs.

AZ EUCHARISZTIA MINT A KERESZTÉNY BEAVATÁS CSÚCSPONTJA

A keresztséget, a bértálást és az Eucharisziát a keresztény beavatás szentségeinek nevezzük. A hit mellett erre a három szentségre is szükségünk van ahhoz, hogy kereszténnyé váljunk, és az Egyház teljes jogú tagjai legyünk.

Az ősegyházban a három beavató szentséget egyszerre szolgáltatták ki a felnőtt katekuméneknek, és a keresztény beavatás csúcspontja az Eucharisziában való részvétel volt. Tudták, hogy a kegyelmi életben a keresztség csak kezdet, amely a Krisztusban való élet teljességének megszerzésére irányul, az Eucharisztia pedig a keresztény beavatás teljessége. Pszeudo-Dionusziosz Areopagita megfogalmazása szerint a „teljességnek teljessége”. A keresztény beavatás folyamatának a megkoronázása.

Ezt a szemléletmódot láthatjuk a gyermek keresztes jelenleg érvényben lévő szertartáskönyvének bevezetőjében is. Az összefüggés teológiája röviden a következő: akik megkeresztelkednek a víz és a Szentlélek által, új teremtménnyé lesznek: minden bűnük bocsánatát elnyerve a fogadott fiúság állapotába kerülnek és az Egyház tagjai lesznek. Akik pedig elnyerik a Szentlélek ajándékait a bértálásban, azok tökéletesebben hasonulnak Krisztushoz, azért kapják meg a Szentlélek ajándékait, hogy a világban tanúságot tudjanak tenni Krisztusról. Végül az Eucharisztia la-

komájában részesülnek, amely jele és eszköze az Egyház egységének.

Történeti okokból adódóan később nyugaton a három szentség kiszolgáltatása elvált egymástól, de teológia ennek ellenére is mindig rámutatott a közöttük lévő lényegi összefüggésekre.

A kereszténységbe való beavatás három szentsége tehát úgy kapcsolódik össze egymással, hogy teljes nagykorúságra vezet a Krisztusban hívőket, akiknek küldetésük van az Egyházban és a világban. *„A keresztségben új életre született híveket a bértálás szentsége megerősíti, az Eucharisziában pedig az örök élet kenyerét kapják. Így a keresztény beavatás szentségein át ahívők egyre többetkapnak az isteni életgazdagságból és előrehaladnak a szeretet tökéletessége felé.”* Az Eucharisztia teszi teljessé a keresztény beavatást és lesz középpontja és célja az egész szentségi életnek.

Az Eucharisztia úgy is megjelenik számunkra, mint mennyei eledel, amely táplálja a hívőkben a kegyelmi életet, felemeli őket a Krisztussal való bensőséges és személyes életközösségre, hiszen maga Jézus megígérte: *„Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az bennem marad és én meg őbenne”.*

Mahi atya választotta ezt a részletet
Dolhai Lajos: Csúcs és forrás c. könyvéből

VISSZATEKINTŐ

KARÁCSONYI KÉSZÜLET BETLEHEMESSEL ÉS ZENÉS EGYÜTTLÉTTTEL

2019. december 21. és 24.

„A karácsonyi készületre azért van szükség, hogy ha az Úr eljön, méltónak találjon minket” – tartja a népi vallásosság napjainkban is megszívlelendő tanítása. Egyházunk tagjai 2019-ben is sokat tettek azért, hogy a második isteni személy érkezése mindenkit méltó lelki és szellemi felkészültségben találjon.

A jótékonyági vásáron és az adventi lelki gyakorlaton túl kicsit és nagyot megmozgató betlehemes játékokban vett részt egy lelkes kis csapat. Sor került továbbá a szintén hagyománnyá váló, karácsonyt váró együtt zenélésre, éneklésre és irodalmi műsorra.

A betlehemes próbák az adventi időszakban zajlottak. Jóllehet sok karácsonyi népdalt vagy népdalvariánst ismertem, ebben a gyűjtésben számomra teljesen új szintet kapott minden, a nép ajkán letisztult, önmagában is remekműnek értékelhető alkotás. Különösen egyedivé tette ezt a székhely gyűjtésű betlehemes játékot, hogy minden pásztorznak saját neve volt.

Bár gyermekkoromban magam is sokat betlehemeztem, mégis igazán most, felnőttként kristályosodott ki bennem az a gondolat, hogy minden alkalommal megrendít az a tiszta, mély, erős hit, az a hamisítatlan vallásos öröm, és az az egyszerűséggel formába öntött dogmatikai precizitás, amely ►

▶ ezeket a népi liturgikus drámákat mindig áthatja. Miközben négy gyermekemmel együtt magam is részese lehettem a pástorjátéknak, mindig az járt az eszemben, hogy ezek a gyakran írástudatlan földműves emberek a maguk egyszerűségében olyan hittételeket fogalmaztak meg, és ezáltal örökítették át, amelyeket tőlük függetlenül az egyháztörténelem során nagyjelentőségű zsinatokon fogalmaztak meg komoly teológiai műveltségű tudósok. Ámulatba ejtő továbbá az az őszinte, a lélek mélyéről fakadó öröm, amely a Megváltó érkezésének hírére töltötte el őket, s hogy ezt a szent örömet milyen választékos költőiséggel képesek szavakba önteni.

Nézzünk magunkba, és vizsgáljuk meg a karácsonyhoz való lelki viszonyunkat. Átérezzük-e, hogy a kisdéd valóban a Mennyei Atya egyszerűlt gyermeke? Tudatában vagyunk-e annak, hogy Krisztus Isten és ember egyben? Felérjük-e ésszel és lélekkel az Istenszülő Szűzanya szeplőtelenységének mélységét?

Szívből kívánom minden kedves hívőtársamnak, hogy a következő karácsonyát

e kimeríthetetlen dogmatikai tantételek megértése fölött érzett szent öröm kísérelje, tekintettel arra, hogy a jelek szerint a betlehemes játékok valamikori szerzőit ezek az érzések és gondolatok vezették.

Néhány nappal karácsony előtt került sor a közösségi házban a karácsonyt váró, egyházközségünk zenekedvelő és zenét műve-

lő tagjait tömörítő zenekar előadásában felcsendülő, karácsonyi

népdalok előadására, közös éneklésre, amelyet irodalmi betétek tarkítottak. Külön örömmel töltött el, hogy a zenekar tagjai között zeneiskolába járó gyermekek is szerepeltek, lehetőséget kapva arra, hogy zenei tudásukat a zeneiskolán kívül, felnőttekkel együtt, egyszerre előadás és szolgálat keretében megmutathassák. Idén is szép ajándék volt

hallgatni a novellákat, verseket, amelyek arról tesznek tanúbizonyságot, hogy Urunk születése – túl a szoros értelemben vett válásos gondolatokon – milyen gazdag egyéb gondolatokra serkentik az írókat, költőket, s hogy karácsonykor az Istengyermekek községe milyen temérdek jócselekedetre indítja fel az embereket.

T. L. M. Cs.

BORI GÁBOR

*Lassan két éve lesz, hogy Gábor elsőáldozó volt templomunkban,
majd egy évre rá a bérmlás szentségében is részesült.
S ha már a kronológiánál tartunk, ennek beszélgetésnek az ötlete is
csaknem másfél éves – mostanra sikerült összehoznunk.*

■ **Hol született?**

Gábor: 1979. január 1-jén a Rókus kórházban születtem. Másfél éves koromig Rákospalotán laktunk a szüleimmel, onnantól fogva pedig végig a XVIII. kerületben élek: 23 éves koromig a Havanna lakótelepen, és közel húsz éve itt, Szemeretelepen, a Gömbakác utcában lakunk kertes házban.

■ **A felnőttkori elsőáldozóknál adja magát a kérdés, miért nem korábban?**

Gábor: A vallás már ifjúkoromban is jelen volt az életemben, kisgyermekként meg is

voltam kereszttelve, később hittanórákra is jártam, csak aztán a baráti társaságok egy kicsit eltereltek. Az istenhitem megvolt, de nem jártam templomba. Abban, hogy viszsztatértem, a legnagyobb szerepe a volt páromnak van, aki nagyon vallásos, mellette lettem rendszeres templombajáró. Érdekes módon nemcsak én, hanem a szüleim is attól kezdve járnak templomba. Akkoriban a munkahelyemen is voltak problémáim, de a kollégáim sokat segítettek, és ebben én mind Isten kezét láttam. Szerettem ►

▶ volna közelebb kerülni Istenhez, jobban megismerni, és mélyebben átélni a vallásszasságot.

■ **Kicsit térjünk még vissza a gyermekkorodra, hova jártál iskolába?**

Gábor: Óvodába és iskolába is ide, a kerültebe jártam. A Darus utcai iskolában nagyon jó osztályközösségünk volt, de a barátaim túlnyomórészt nem voltak vallásosak, így a velük való játék, pingpongozás, teniszezés, fára mászás, bókászás – más dolgokat csináltunk még, mint a mai gyerekek – vont el engem is a hittanórától.

A természet, a biológia szeretete egészen kisgyerek koromtól jelen volt az életemben, így nem is volt kérdés, hogy biológia tagozatos gimnáziumba megyek, ez pedig Erzsébeten volt a legközelebb. A Nagy László Gimnáziumba jártam, ahol szigorú, de következetes tanáraink voltak, ami hasznomra vált. A természettudományok és a humán tárgyak érdekelték nagyon, a matematika kevésbé ment.

■ **Már akkor egyértelmű volt, hogy a Kertészeti Egyetem lesz a következő lépcső?**

Gábor: A természet, a biológia egyértelműen irányadó vonal volt, de gondolkodtam a humán orvosi és az állatorvosi szakokon is. Végül főként amiatt döntöttem a kertészet mellett, mert tartottam attól, hogy az orvosi szakokon az állatok elaltatását, illetve a halál közelségét nem fogom tudni jól kezelni.

Utólag nagyon szerencsésnek érzem magam, mert úgy érzem, hogy jó választás volt. Elmondhatom, hogy sikeres vagyok a szakmámban, főleg a dísz- vagy gyümölcsfaiskolai vonalon ismernek és elismernek, kikérik a tanácsomat, szakmai konferenciákra hívnak előadónak elsősorban metszési vagy növényápolási témában.

■ **Ezek szerint szakmailag a helyeden érzed magad, nincsenek is megvalósítatlan álmaid?**

Gábor: Gondolkodtam kutatói, kísérleti munkákban is, élvezném és szívesen is csinálnám, lehetőség is lenne, de egyrészt

sajnos az anyagi kondíciók nagyon szűkösek, másrészt pedig elég szigorú adminisztrációval jár a kutatói munka, statisztikai elemzésekkel, eloszlások vizsgálatával, ami inkább a matematika felé vinne el...

Emellett töröm a fejem szakönyv írásán is, ami elsősorban terepi határozó lenne, de ez meg hosszú évek munkája, míg összeáll annyi tapasztalat, hogy össze tudjon hozni az ember a szakmának, de akár a hobbi-kertészeknek is egy könyvet. Pedig úgy érzem, szükség lenne rá, mert elég sokat romlott az utóbbi időben a könyvek színvonala, a szép képek mellett a szakmai tartalom elég gyenge.

■ *Ahogy így mesélsz az ismeretek átadásának benned lévő igényéről, meg kell kérdezzem, a tanítás nem merült fel még benned?*

Gábor: De igen, ezen is gondolkodtam, sőt utána is jártam. Ahhoz, hogy taníthassak, pedagógusi végzettséget kellene szereznem. Gödöllőn van levelező tagozaton kertész- vagy agrármérnök-tanári képzés, ami négyféléves, és félévente több mint félmillió forintba kerül. Az utána várható, minimálbérközeli kezdő tanári fizetésre gondolva nehéz lenne ezt jó befektetésnek értékelni. Bízom benne azért, hogy ez a jövőben változni fog.

■ *Újra az elsőáldozásodhoz visszaugorva, hogyan született meg az elhatározásod?*

Gábor: Már régebben szerettem volna részesülni a szentségekben, és miután idekerültem a szemeretelepi templomba, alig néhány hét után megszületett bennem a komoly elhatározás. Először Zolival vettem fel a kapcsolatot, aki mondta, hogy csatlakozzak bátran valamelyik hittan csoporthoz. Így találkoztam Szegedi Katival, és onnantól már minden szépen alakult.

■ *Ami neked talán szokatlan volt, hogy a felnőttek általában külön misén részesülnek a szentségben, te pedig gyerekekkel*

együtt lettél elsőáldozó. Ez így volt számodra természetes?

Gábor: Nem csináltam ebből hiúsági kérdést, igazából fel se merült bennem, hogy miattam egy külön misét kéne tartani. Végülis ugyanazt a szentséget kapjuk meg.

■ *Úgy tudom, hogy a felnőtt hittan csoportba azóta is rendszeresen jársz*

Gábor: Igen, ez így van. Részint Katit is nagyon megkedveltem, azért is őt kértem meg bérma-

keresztanyámnak, másrészt a közösség is nagyon jó, nagyon szimpatikus emberek alkotják.

■ *Tavaly pedig már a plébániai nagytáborunkban is ott voltál, sőt még gyerekekkel kapcsolatos feladatokat is vállaltál.*

Gábor: Nagyon szeretem a gyerekeket és a fiatalokat, nagyon szeretek köztük lenni. A közösségi házban is rendszeresen segítik Dettiéknek a játszóházban, és úgy érzem, hogy a gyerekek is szeretettel és örömmel fogadnak, nem is feladatként fogom ezt fel.

■ *Örömteli, hogy ilyen aktívan be tudtál kapcsolódni a plébánia életébe. Végezetül van-e esetleg olyan ötleted, amivel a közösséget még jobban össze lehetne kövácsolni?*

Gábor: A beállítottságomból és a szakmámból adódóan a szabadtéri, természetközeli közös programok számát emelném elsősorban, legyen az akár bográcsozás, kirándulás – tudom, hogy nehéz, mert mindenkinek kevés az ideje... Emellett szívesen vennék részt csoportos önkénteskedésben, teszem azt ételosztásban, vagy valamilyen más karitatív tevékenységben, szerintem ez is fontos része a keresztény értékrendnek.

■ *Megfontolandó dolgokat mondtál. Köszönöm a beszélgetést.*

M. P.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT

2020. január 20–24.

A Krisztus-hívők egységéért

Ahogy, minden évben, most is lehetőséget kaptunk öt esti, imádságos együttlétre keresztény testvéreinkkel az ökumené jegyében. A 2020. évi imahét anyagát a máltai keresztények készítették 8 napra.

Málta és Gozo keresztényei minden év február 10-én együtt ünneplik a hajótörött Pál apostol szigetre érkezését, a 2020-as imahéten pedig a világ krisztuskövetői a máltai keresztényekkel együtt olvassák ennek a hajótörésnek a történetét. Így ez a bibliai szövegrész vált az imahét alapvetésévé: ApCsel 27,18–28,10.

Pál és útítársai a hajó személyzetével együtt Rómába tartottak a viharos tengeren. Az apostol még ebben a kritikus helyzetben is missziós lehetőséget látott. A megpróbáltatásban nem esett pánikba, nem csüggedt el, hanem tudta: Isten kezében van. Ott is Istenhez tartozik.

Az, hogy Máltán ma keresztények élnek, azt jelzi, hogy a hajótörött Pál és útítársai elfogadták a lakosok vendégszeretét. Igyekeztek és tudtak is adni a máltaiaknak abból a hitből, reménységből, Jézus Krisztus szeretetéből, amely őket hordozta. Ilyen kölcsönös lehetőség ma a keresztények ökumenéje.

Köszönjük a szeretetteljes együttléte keresztény testvéreinkkel, az igehirdetéseket és magyarázatokat Kiss László református, Győri Gábor evangélikus lelkésznek, valamint Tampu József, Mahimai Raj Anthony és Gábor Elemér katolikus papoknak.

Végezetül közreadjuk a máltaiak által összeállított mind a nyolc nap témáit, melyek középpontjában tehát az Apostolok Cselekedeteinek szövege állt.

- 1. nap: Megbékélés: a rakomány kidobása** (ApCsel 27,18–19; 27,21)
- 2. nap: Megvilágosodás: Krisztus világosságának keresése és megmutatása** (ApCsel 27,20)
- 3. nap: Reménység: Pál üzenete.** (ApCsel 27,22; 27,34)
- 4. nap: Bizalom: Ne félj, csak higgy!** (ApCsel 27,23–26)
- 5. nap: Erő: a kenyér megtörése az útra** (ApCsel 27,33–36)
- 6. nap: Vendégszeretet: a nem mindennapi emberség bemutatása** (ApCsel 28,1–2; ApCsel 28,7)
- 7. nap: Megtérés: szívünk és elménk megváltozása** (ApCsel 28,3–6)
- 8. nap: Nagylelkűség: elfogadás és adás** (ApCsel 28,8–10)

SZ. K.

TÉLI VARÁZSLAT

Pilis, Dömörkapu, 2020. január 19.

*„Tél-boszorkány bonthatatlan
bűbájában, mint mese,
dér-palástban, néma fagyban
áll a fenyves mozdulatlan
csodacsipke-ligete.*

*Halva tán és mégis élve
tűri, szinte álmai
gyönyörétől megigézve,
hogy a hónap már egész be-
fonják piheláncai.*

*Ha nyugatról, ha keletről
a ferde nap rácikáz,
meg se rezdül – mint ijesztő
üvegtűzvész, gyúl az erdő:
káprázatos fényvarázs!”*

Fjodor Tyutcsjev: Téli erdő
(fordította: Szabó Lőrinc)

Nem kezdődhet el egy év igazi téli túra nélkül! Idén január 19-én a Pilis egy jól ismert részére kirándultunk, melyet sokan jól is-

mernek, mégis – és mint kiderült számunkra is – minden alkalommal tartogat meglepetéseket az arra túrázóknak.

Dömörkapu! Bizonyára sokan jártatok már erre, legalább egyszer életetek során. Régi családi túrák ismert helyszíne volt (és ma is az) a környék. A napi egy buszjárat meghatározta, hogy a túra kiinduló és végpontjához autóval érkezünk. Sikertől hamar odaérnünk, így a találkozáig még maradt időnk egy kis sétára is. Mármint, ha tudtunk volna! Az út, a föld, a fák és a patak mind jégbe fagyva vártak minket. Káprázatos mesevilág fogadott minket már itt is. A fák kérge és a levelek, a fűszálak, a bokrok és hajtások több centiméter vastagon fehér zúzmarában pompáztak, az út pedig igazi korcsolyapálya volt. Egy arra sportoló kis csoport futó nem kockáztatta meg az elcsúszást, így inkább más terep után néztek. Mi bevártuk a csapatunk többi részét, majd a csúszós úton a Sikárosi-rét irányába indultunk a Bükkös-patak mentén.

Aki még nem látta az erdőt fehér lepelbe burkolódva, az el sem tudja képzelni azt a csodát, ami egész nap várt ránk! Először a befagyott vízesés jégképződményeit néztük meg, majd a patak mellett haladva a jég ►

ség nyílt a vállalkozó kedvűeknek egy kis jégtánc gyakorláshoz – több-kevesebb sikerrel. A befagyott patakon sétálva jutottunk el a Lenkő-emplékműhöz és a Sikárosi erdészházhoz. Ha eddig nem volt elég a sok szépség, akkor itt igazán leesett az álla mindenkinek. A réten a fűszálak egyenként fagytak meg, a rét körüli fák pedig vastag, hófehér jégtakarót kaptak. Mintha Monet szarkaárnyékos téli festményének kellős közepébe csöppentünk volna.

Sokáig gyönyörködtünk a látványban,

de mivel sötétedés előtt vissza kellett érni az autókhoz, hamarosan indultunk tovább. Az OKT útvonalán átvágtunk a piros jelzéshez, majd a Lom-hegy alatti turistaúton haladtunk a Lajosforrás felé. A fákról lehulló zúzmara ezen a szakaszon

több centis réteggé állt össze, így itt még egy kis hőtepsizést (nejlon szatyrokkal ☺) is kipróbálhattunk. A forrásnál viszonylag

nagy élet volt. Sokan töltötték a finom vizet hatalmas flakonokba. Kis pihenőt tartottunk, uzsonnát forró teával, túró rudival és csúcscsokival! Mennyei volt!

Nagyjából egy óránk maradt sötétedésig, ezért a zöld jelzésen lefelé vettük az irányt. Normál esetben 30-40 perc az út vissza Dömörkapuig. Most a jeges és havas út miatt ez kicsit tovább tartott. Többször megálltunk ki-kipillantva a fák közül a szemben lévő hegyekre és a völgyre,

▶ alatt csobogó vízben gyönyörködtünk. Az összefüggő jégtakaró alatt néhol kisebb-nagyobb lécek mutatták meg a januárban is csörgedező patakot, a lécek oldalában pedig jég oszlopcsarnokokon tükröződött vissza a víz csillogása.

Elhaladtunk a Dömörkapui-barlang és az Ikon-kő mellett, majd kereszteztük a patakmedret. A kis ösvény mentén a jég és a zúzmara paplan még látványosabban rakódott az ágakra. Volt olyan fa, amit megvárva igazi hóesésben lehetett részünk. Lassan haladtunk, mert gyakran megálltunk a legkülönbözőbb tél alkotta „műrecek” nézegetéséhez. A Zergevirág-forrás melletti kis réten megálltunk tízórazni, majd következett a Kárpát-forrás. Itt a turistaút szélτέben-hosszában lefagyott, így lehető-

NEM NAGYBÖJT PÉNTEKJEIRE!

Nagyszüleink, dédszüleink idejében a hét napjaihoz egy-egy étel is párosult. Így volt téisztás, káposztás, füstölt húsos, gombócós, babos, krumplis nap – és a vasárnapi ünnepi ebéd. Akár ebből az időből is származhatna ez az egyszerű, Schütt Zolitol tanult étel.

KRUMPLIS-KÁPOSZTÁS EGYTÁL:

Hozzávalók: 60 dkg krumpli nyersen, 50 dkg savanyú káposzta, 1 szál füstölt kolbász, 15 dkg füstölt szalonna.

A megpucolt krumplit káposztareszelőn lereszeljük, és elkeverjük a káposztával.

Tűzálló edénybe rétegezzük kolbászkarikákkal. Öntünk rá 1 dl vizet, majd a tetejét szalonnacsíkokkal beborítjuk. Lefedjük fóliával – de készíthetjük római tálban vagy kacsasütőben is! –, és 220 fokos sütőben 50 perc alatt megsütjük. Tejfőllel kínáljuk.

Sajnos véletlenül kidobtam a gépemből az ételről készült fotót, így nem tudom megmutatni, ám ebből az alkalomból *pályázatot hirdetünk*: akik elkészíti a fentiekben leírt egytálételt, és a fotóját elküldik a szerkesztőség e-mail címére – *szemere.mustarmag@gmail.com* –, azok között értékes nyereményeket sorsolunk ki. A beküldési határidő: **2020. április 8.**

Jó étvágyat kívánva:

K. L. M.

a fehér téli varázslatra. A legszebb kilátás a Körösi Csoma Sándor- emlékműnél várt minket. A délelőtti útvonalunkra, illetve a völgy fölé magasodó fehér fákra, a szemközti Cser-hegyre nyílik innen páratlan kilátás. Hát még ilyenkor, télvíz idején! A természet újabb impresszionista remekműve! Több sziklás kilátópont mellett vezetett az út, de a szürkület közeledtével egyre fogyott az időnk. Közvetlenül Dömörkapu felett hirtelen meredekké válik az ösvény: itt várt ránk a napvégi megpróbáltatás. Nem elég a meredekség, lefagyott az út, csúszott minden kő és gyökér, a meredek hegyoldalba épített korlátok pedig finoman fogalmazva hézagosak voltak. Sokan a legegyszerűbb módját választották a biztonságos lejutásnak: leültek és nadrágfékkal tették meg a hátralévő métereket. Mire az utolsók is le-

jutottak, teljesen ránk sötétedett. Szerencsére mindenki épségben leért!

Feledhetetlen nap volt számos szebbnél-szebb látnivalóval. Remélem legközelebb újra megoszthatjuk egymással a kirándulás örömét a tavaszi túránkon! **V. Zs.**

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony,
Derzsi-Pap Csilla (D-P. Cs.), Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.),
Maros Pál (M. P.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.),
Szegedi Katalin (Sz. K.), Tóthné dr. Lakatos Mária Csilla (T. L. M. Cs.),
Viola Zsolt (V. Zs.)

Fotók:

Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.szemere-plebania.hu

A következő Mustármag április 12-én jelenik meg

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **március 9. hétfő:** 14 órás szentségimádás, 20–21 óra között közös, vezetett szentségimádási óra;

■ **március 13. szerda:** a 19 órás szentmisét Dobis Ervin atyáért ajánljuk fel halálának 10. évfordulóján;

■ **március 25. szerda:** Gyümölcsoltó Boldogasszony főünnepe, 19 órakor ünnepi szentmisét tartunk;

■ **március 19. vasárnap:** a 9:30 órás szentmisén e hónapban temetett halottainkért imádkozunk;

■ **április 3. péntek:** elsőpéntek;

■ **április 4. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzért imádkozunk, 18 órától szentmise lesz;

■ **április 5. vasárnap:** Virágvasárnap, a szentmisék elején barkaszentelést végzünk, a 9:30 órás szentmisét a templom előtti téren kezdjük ünnepélyes barkaszenteléssel;

■ **április 6. hétfő:** 14 órás szentségimádás, 18 órakor szentmise, 20–21 óra között közös, vezetett szentségimádási óra lesz;

■ **április 7. Nagykedd:** szentmise 7:30 órakor lesz, 17 órától pedig külön gyóntatást tartunk, több atya is fog gyóntatni ekkor;

■ **április 8. Nagyszerda:** 18 órakor lesz szentmise, majd Jeremiás siralmait énekeliük;

■ **április 9. Nagysütőtök:** 18 órakor ünnepi szentmise, utána Jeremiás siralmai, majd virrasztás 23 óráig;

■ **április 10. Nagypéntek:** 15 órakor keresztút, majd 18 órától nagypénteki szertartás, utána Jeremiás siralmi, majd virrasztás 22 óráig;

■ **április 11. Nagyszombat:** 8 órától 16 óráig a szent sír őrzése, majd 20 órától húsvét vigíliai szertartás.

HIRDETÉSEK

■ **Nagybőjt péntekjein** 18:15 órától keresztúti ájtatosságot tartunk plébániánk különböző csoportjainak vezetésével, melyek után 19 órától szentmise van;

■ **március 29. vasárnap:** a szentföldi keresztény testvéreink javára lesz országos gyűjtés.

ELŐRE-LÁTÓ:

MÁR MOST ÍRD BE A NAPTÁRODBA!

■ **PATAKON LESZ AZ IDEI GYEREK-TÁBOR:** kérjük, jegyezzék fel a kedves szülők és gyerekek, hogy ebben az évben július 29–augusztus 1-je között Patakon, Nógrád megyében lesz a gyermek és ifjúsági tábor.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

■ **március 17. kedd:** 20 órakor Férfikör a plébánián.

■ **március 24. kedd:** 20 órakor Asszonykör a plébánián;

■ **március 29. vasárnap:** 19 órakor Irodalmi kör a plébánián.

INTÉZKEDÉSEK A JÁRVÁNY MEGELŐZÉSE ÉRDEKÉBEN

Az MKPK rendelkezése – 2020. március 5.

A ránk bízottakért érzett felelősségtől vezérelve a COVID-19-járvány Magyarországra való betörése után az alábbi rendelkezések lépnek életbe a templomokban:

■ Kérjük a szentmiséken a kézfogás és a nyelvre áldoztatás elhagyását és a kézbe áldoztatás általánossá tételét;

■ kérjük a paptestvéreket, hogy a szentmisék előtt és után fertőtleníték kezüket vagy vírusok ellen hatékony folyékony kézfertőtlenítő szappannal, vagy alkoholos kézfertőtlenítőt;

■ a gyóntatóhelyiség legyen rendszeresen szellőztetve, a gyóntatóárcsra kérjük fólia rögzítését;

■ kérjük a szenteltvíztartók kiürítését, azok használatának mellőzését;

■ amennyiben a hatóság elrendeli a tömegrendezvények betiltását, ez vonatkozhat nagy létszámú egyházi rendezvényekre is.

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia